

М. Солице-то и вѣтръ-атъ бегатъ безъ крака, образъ-атъ гледа безъ очи, музыка-та нѣе безъ уста, часовникъ-атъ и грѣмъ-атъ безъ рудъ, а корабли-те ѣздятъ безъ конье.

К. Не ся премирамъ, но кажи ми сега, кои са тѣзи четири животни, кои-то не ся трудягъ за себе си; но за другиго?

М. Скѣни-те трунатъ богатство, а старцы-те ся женятъ за млади момы, птици-те правятъ гнѣзда, магарета-та работятъ, пчели-те бератъ медъ, овцы-те носятъ вълна не за себе си, но за другы-те животны.

К. А почекай азъ ще тя попытамъ по мждро. Можешъ ли ми каза, защо мышка-та ся нарича мышка; а пакъ въшка-та въшка?

М. Ако бы ся мышка-та наричала котка, то тя не бы была мышка; и ако бы могла въшка-та да подскача то бѣха я нарекли бълха.

Книжникъ-атъ ся засрамирль, и началъ да ся сѣрди; а послѣ го попыта съ гнѣвъ, съ кое ся изврша приказанно-то дѣло?

М. Съ тридесята-та и една буква на азбука-та,

К. Като ся разсерди повече, каза: съ наковъ начинъ може да ся управлява народъ?

М. Съ умъ.